

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Ловеч, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на
петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ВАСИЛ АНАСТАСОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

при участието на секретаря ГАЛИНА АВРАМОВА
в присъствието на прокурора Д. Т. Д.
като разгледа докладваното от ВАСИЛ АНАСТАСОВ Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20224300600110 по описа за 2022 година
за да се произнесе, съобрази :

С присъда № 12/22.12.2021 г., постановена по НОХД № 110/2021 г.
Троянският районен съд, пети състав е признал подсъдимата Д. М. М., с ЕГН
***** от с.***, за виновна, в извършване на престъпление по по чл.343,
ал. 1, б. „а“ във вр. с чл.342, ал.1, пр. 3-то и чл.54 от НК като я е осъдил на 4
(четири) месеца лишаване от свобода.

На основание чл.66, ал.1 от НК съдът е отложил изпълнението на
наказанието лишаване от свобода с изпитателн срок от 3 (три) години,
считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.343 г, във вр. с чл.37, ал.1, т.7 от НК подсъдим ата е
била лишена от право да управлява МПС за срок от 1 2 (дванадесет) месеца.

С цитираната присъда подсъдимата М. е била осъдена да заплати на
гражданския ищец Н. П. Н. сумата 4 481,51 лева (четири хиляди четиристотин
и осемдесет и един лева и петдесет и една стотинки), представляваща
обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на престъплението,
ведно със законната лихва върху сумата, считано от 05.07.2020 г. до

окончателното ѝ изплащане, като в останалата част до пълния размер от 4 490 лева гражданският иск като неоснователен и недоказан е бил отхвърлен, както и сумата от 500 лева, представляващи разноски за повереник.

С цитираната присъда подсъдимата М. е била осъдена да заплати разноските по делото, както следва : в полза на Държавата по сметка на ОД на МВР гр.Ловеч сумата от 732 лева - разноски по делото от досъдебното производство, както и в полза на Държавата по бюджета на Съдебната власт по сметка на Районен съд – гр.Троян сумата от 179,26 лева (сто седемдесет и девет лева и двадесет и шест стотинки), представляваща 4% държавна такса върху размера на уважения граждански иск, както и сумата от 87 лева (осемдесет и седем лева), представляваща разноски по делото.

Срещу така постановения съдебен акт, в законноустановения срок е постъпила въззивна жалба от адв. Ч. Т. от САК – защитник на Д.М. . В жалбата се развиват оплаквания за неправилност и необоснованост на присъдата със събрания доказателствен материал. Сочи, че по време на съдебното следствие пред първата инстанция им е било нарушено правото на защита. Моли съда да отмени изцяло обжалвания съдебен акт и да оправдае подзащитната му по така повдигнатото ѝ обвинение.

Депозирано е и допълнение към въззивната жалба. В същото се заявява, че ТРС в мотивите си е пренебрегнал искани от тях доказателства, като не е изложил никакви основания за тяхното недопускане, а същите са свързани с провеждане на (повторна, разширена, допълнителна) експертиза по отношение скорост, положение, маркировка, видимост, означения на пътя преди инцидента, положение на автомобилите, скоростта на същите, положението и местонахождението на същите при сблъсъка, поведението на водачите.

Твърди, че съдът напълно тенденциозно е описал обстоятелства, които въобще не са доказани, като извършването на огледа и констатациите по инцидента. В тази връзка сочи, че от съдебните протоколи е видно, че така наречените „поемни лица“ освен, че не са знаели и не са съзнавали мястото си в процеса и в досъдебното производство, но и двамата разпитани като „поемни лица“ в показанията си се изолират от участие – св. А.Г.Ц. или категорично отричат да са участвали - св. Е.Д.К.. Твърди, че същите не са знаели значението на „поемно лице“ и едва в съдебно заседание при разпит с подпомагащи и насочващи от страна на съда въпроси, (срещу които са

възразили) съвсем бегло са разбрали, че са имали някаква роля на мястото на инцидента, като едно от „поемните“ лица ясно и недвусмислено е заявило, ... „че е била през цялото време в кабината на репатриращия автомобил с който са дошли на местопроизшествието“.

Счита, че чеобяснимо защо, съдът приема и кредитира описаното в експертизата на специално доведеното (не се е изяснило, чрез кого, как и защо точно това лице е изготвило експертизата) на място в.л., защо точно и по какви критерии е било избрано) защо именно то е присъствало (а, не лице извън района на РС гр.Троян, след като за алкохолната проверка е постъпено по различен начин!?).

Твърди, че по делото не е изяснено, защо това лице е изготвило експертизата, след като същото не е сред лицата изготвящи автотехнически експертизи, а към момента 05.07.2020 година е имало на разположение много други лица с конкретна специализация и регистрация „автотехническа експертиза“.

Изтъква, не са били допуснати в хода на съдебното следствие събиране на доказателства по отношение оценка размера на щетите, като в този смисъл съдът не е уважил искането им за установяване и предоставяне на досието по оглед, оценка, както и мотиви към определената цена, която застрахователят е заплатил на ищеца, което да покаже и докаже размера на ощетяването заявен като сума от 4 491 (четири хиляди четиристотин деветдесет и един) лева.

Сочи, че недопускайки това доказателство, се компроментирало напълно ...„причинила значителни имуществени вреди“...като нито в хода на досъдебното производство, нито в хода на съдебното следствие, нито в изготвените мотиви е посочена основателността, критерия за „причинила значителни имуществени вреди“.

Твърди, че съдът не е отговорил в мотивите си на основния въпрос, заявен в защитната им теза, а именно : защо пътното транспортно произшествие се е случило в насрещното платно за движение на л.а. АУДИ с рег. № *****, като в конкретния случай и място там е било възможно да се поберат един до друг и съответно разминат до 4 (четири автомобила.

Посочва, че съдът е използвал израза „уговорен сценарий“, като те изразяват съгласие със самия израз, но само и единствено по отношение поведението и извършваните действия, както в деня на ПТП - 05.07.2020 година, така и в хода на досъдебното производство от страна на изготвилите

доказателствата и част от участниците.

Счита, че неправилно ТРС е кредитирал показанията на св. Р.Г. – водач на другия автомобил, за която защитата е убедена, че дори и в настоящия момент същата няма и не притежава необходимите знания за водач на МПС, сочи аргументи в тази връзка.

Намира присъдата за несправедлива и необоснована с оглед наложеното на подсъдимата наказание, тъй като нито в присъдата, нито в мотивите на обжалвания съдебен акт няма изложени съображения, защо при предвиден минимум в закона, съдът е наложил завишено наказание.

В заключение моли настоящата инстанция да отмени постановената осъдителна присъда и вместо нея да оправдае подзащитната му Д.М..

В съдебно заседание въззивничката Д. М. М., редовно призована, се явява лично и с упълномощения си защитник - адв. Ч. Т. от САК. Заявява, че поддържа казаното от своя защитник.

Защитникът адв. Т. излага, че поддържа въззивната жалба и допълнението към нея. Моли настоящата инстанция да отмени първоинстанционната присъда, включително и уважения размер на гражданския иск, като признае подзащитната му за невиновна.

Сочи, че най-фрапиращите нарушения са допуснати на досъдебното производство и в хода на съдебното следствие. Твърди, че ако съдът обърне внимание върху схемите, които е изработило вещото лице ще установи, че не подзащитната му е била причинител на ПТП, а водачът на л.а. „Ауди“ – св. Г. е причинила същото. Изтъква, че последната буквално е гонила, за да удари автомобила на подзащитната му. Счита, че това е видно от приложената схема на ПТП, която безспорно доказва, че конфликтът е станал в насрещната лента на движение, т.е. освен, че е гонила и ударила подзащитната му, тя е създавала предпоставка за допълнително ПТП, навлизайки в насрещното движение. Сочил, че това обстоятелство е станало главна причина за ПТП.

Счита, че неизяснено по делото е обстоятелството, как след като е възникнало ПТП, с оглед безпристрастност на снеманите доказателства и въвеждането им в протоколите, лицето Д.Д. се е отзовал там, без постановление и как след това е назначен на досъдебното производство да изготви експертизата. Твърди, че изготвеният протокол за опис на ПТП, изготвен от пътна полиция е опорочен. Сочил, че същият носи подписи на поемни лица, които са разбрали, че имат някаква роля в процеса едва в хода на съдебното следствие, излага аргументи в тази връзка.

Твърди, че не е било уважено искането им да бъде изготвена независима оценката относно щетите на процесния автомобил.

Изтъква, че не е било уважено искането им да се проведе заседание на мястото на ПТП, за да може, съставът на съда да изгради вътрешното си убеждение за евентуалната вина и причина за ПТП. Счита, на място съдът би се убедил, че описаните условия са невъзможни, в смисъл Д.М. да е причинител на ПТП, като това е невъзможно с оглед видимостта, разположението на кръстовището, начинът по който е станал конфликтът, релевира съображения в тази насока.

Счита, че напълно е опорочено досъдебното производство, като недопускането на искани от тях доказателства напълно ги е лишило от възможността на първа инстанция да защитят тезата си, да докажат чия е вината, как и по какви причини е възникнало ПТП.

В заключение моли настоящия състав да отмени изцяло първоинстанционната присъда, която е необоснована и неправилна, като претендират да им бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноси съгласно Наредба № 1 от Закон за адвокатурата.

В съдебно заседание въззиваемият Н. П. Н., редовно призован, не се явяв, като се представлява от упълномощения си повереник - адв. ЕМ. ЦВ. от ЛАК. Повереникът счита, че присъдата в гражданската си част, с която е уважен размерът на гражданския иск, е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена със събраните по делото доказателства. Моли същата да се остави в сила и да им се присъдят разноските за настоящата инстанция.

Окръжна прокуратура - Ловеч, представлявана от зам. окръжния прокурор Д.Д. счита, че жалбата е неоснователна. Изтъква, че от събрания доказателствен материал – свидетелски показания, заключения на вещи лица по основната и допълнителна експертизи първоинстанционният съд правилно е приел за изяснена тази фактическа обстановка, която е изложена към мотивите в присъдата, като част от фактическата обстановка е и самият механизъм на настъпване на ПТП, който е установен. Счита, че в правните си изводи, съдът е направил изводите си за авторството на деянието. Приема, че с оглед събраните доказателства съдът е направил и своите правни изводи, които са правилни и законосъобразни. В заключение моли настоящата инстанция да постанови решение, с което да се потвърди присъдата на първата инстанция като правилна, законосъобразна и справедлива.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата въззивна жалба, допълнението към същата, становищата на страните заявени пред съда и събраните по делото доказателства от РС – Троян, и след като провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, намира за установено следното :

Въззивничката Д. М. М. живее в ***, като притежава свидетелство за управление на МПС № *****, с категории „В“ и „М“, издадено на 16.06.2020 г. и валидно до 16.06.2030 година. Към 05.07.2020 г. М. нямала регистрирани нарушения по ЗДвП.

На 05.07.2020 г., след обяд, въззиваемият Н. П. Н., заедно с двамата си сина и свидетелката Р.Н. Г., с която живеел на семейни начала, тръгнали от с. Горан, обл. Ловеч, към с. Гумощник, обл. Ловеч, с лек автомобил марка „Ауди“, модел „А5“ с рег. № *****, собственост на Н.. Автомобилът управлявала св. Г., като на предната дясна седалка бил единият син на въззиваемия Н., а той с другия си син се возели на задната седалка на автомобила. Пътували по републикански път III-3505, като времето било слънчево, а пътната настилка била суха.

На същата дата 05.07.2020г. въззивничката М., заедно с майка ѝ – св. К.М., мъжът, с който майка ѝ живее на семейни начала – св. Н.Н., техен познат и малолетният брат на подсъдимата - М.Н., тръгнали от ***, за гр. Севлиево. Пътували с лек автомобил марка „Субару“, модел „Импреза“ с рег. № *****, собственост на св. Н., като автомобилът управлявала Д.М.. На предната дясна седалка бил св. Н., а на задната свидетелката К.М., синът ѝ и познат на семейството - С.И.С..

Около 16:00 часа, лекият автомобил „Субару“ се движел по общински път GAB1164, в пътен участък от с. Врабево, обл. Ловеч, към с. Дамяново, обл. Габрово, който пътен участък попада в землището на с. Врабево, обл. Ловеч. По посоката си на движение, преди навлизането си в зоната на кръстовище на републикански път III-3505 и общински път GAB1164, подсъдимата имала пътен знак „Б1 - Пропусни движещите се по пътя с предимство!“, след което непосредствено преди кръстовището пътен знак „Б2 - Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ (л.55 от ДП – скица на републикански път III-3505 „Стефаново – Дебнево“ от км. 14 + 650 до км. 15 + 350 към 05.07.2020 г.). Подсъдимата М. **не спряла** на знака „Стоп“, навлязла на път III-3505, където се движел лекият автомобил марка „Ауди“, модел „А5“ с рег. № *****, управляван от св. Г.. Настъпил удар между двата леки автомобили, като л.а. „Ауди“ ударил с предната си част л.а. „Субару“ в задната лява половина. В резултат на удара двата автомобиля излезли от платното за движение и се установили в покой в пътната канавка извън платното за движение. Свидетелите Р.Г. и Н.Н. излезли от л.а. „Ауди“ и отишли до лекия автомобил „Субару“, като установили, че на шофьорската седалка е младо момиче, което било в „шок“. На задната седалка на посочения лек автомобил имало жена и мъж, а между тях дете с кръв на челото. В 16:11 часа въззиваемият Н. подал сигнал за настъпилото ПТП с

пострадало дете на ЕЕНСП № 112, който бил препратен на ОД МВР – Ловеч, РУ – Троян и ФСМП – Троян. На място пристигнали свидетелите Й.Б.Ц. и П.С.С., и двамата служители на РУ – Троян. Същите запазили местопроизшествието, установили водачите на двата автомобила – подсъдимата Д.М. и св. Р.Г.. Св. Й.Ц. извършил проверка и на двете за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен № ARFN-0029, в 16:38 часа и 16:39 часа, като пробите и на подсъдимата М. и на св. Г. били отрицателни. Пристигнал и екип на ФСМП – Троян, който транспортирал малолетния М.Н. - брат на подсъдимата М., в МБАЛ – Троян за преглед и оказване на медицинска помощ. Предвид обстоятелството, че въззиваемият Н.Н. по това време бил служител на РУ – Троян, на място бил изпратен екип на РУ – Ловеч в състав свидетелите Б.В.Ц. и Л.С.В.. Св. Б.Ц. извършил проверка за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест 7510“ с фабричен № ARDN-0032, съответно в 17:19 часа на подсъдимата М. и в 17:22 часа на св. Г.. Резултатът и от двете проби бил отрицателен - 0.00 промила. Св. Б.Ц. съставил констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 34 и Скица на ПТП към протокола /л. 48 и л. 49 от ДП/.

За времето от 18:20 часа до 20:10 часа на 05.07.2020 г. бил извършен оглед на местопроизшествие от главен разследващ полицай Пенка Иванова, в присъствието на поемни лица - свидетелите А.Г.Ц. и Е.Д.К., специалист техническо помощник - М.Ц.К. - инспектор НТЛ в РУ – Троян, за което е съставен протокол за оглед на местопроизшествие и албум с фотоснимки (л.19 - 31 от ДП). На огледа на местопроизшествие присъствал и инж. Д.М.Д., който впоследствие е изготвил заключението по съдебно-автотехническата експертиза.

В хода на досъдебното производство по делото е назначена и реализирана САТЕ (л.59-77 от ДП) и допълнителна САТЕ (л.78-86 от ДП) с вещо лице инж. Д.Д.. От изготвените и поддържани от вещото лице заключения се установява, че произшествието е настъпило на 05.07.2020 г. в светлата част на денонощието, при положителни температури, слънчево време, добра видимост и суха пътна настилка. Пътното платно на републикански път III-3505 е двупосочно с изтрита маркировка. Участъкът от пътя, където е настъпило ПТП е прав, с минимален наклон, асфалтиран, без неравности. Максималната разрешена скорост за движение в този пътен участък на път III-3505 е 90 км/час извън населено място. ПТП е настъпило в района на кръстовище, образувано от републикански път III-3505 и общински път GAB1164 между с. Врабево и с. Дамяново. Вещото лице е отразило в заключението, че преди мястото на удара, и от двете посоки, няма констатирани никакви следи по платното за движение, което означава, че нито един от двамата водачи не е предприел екстремно спиране. Скоростта на движение на лек автомобил „Субару“ преди ПТП е била 61 км/час, а на лек автомобил „Ауди“ - 74 км/час. Определеният от вещото лице механизъм на ПТП е следният : Лек автомобил „Ауди“ се движи по посока с. Дебнево на път III-3505 със скорост 74 км/час. В същият момент по общински път

GAB1164 по посока от с. Врабево към с. Дамяново се движи лек автомобил „Субару“ със скорост 61 км/час, който навлиза върху платното за движение на път III-3505, където пресича коридора на движение на л.а. „Ауди“. Вследствие на това настъпва удар между предната част на лек автомобил „Ауди“ и лявата задна половина на лек автомобил „Субару“. Вследствие на удара рязко се променят направлението на векторите на скоростите и на двата автомобила и същите се установяват извън платното за движение, на обозначените при огледа места. В заключението е посочено, че причина за възникване на ПТП е внезапното навлизане на л.а. „Субару“ на път III-3505 при положение, че платното е било заето от л.а. „Ауди“. ПТП е било предотвратимо от страна на водача на л.а. „Субару“ чрез спиране преди мястото на удара при навременно задействане на спирачната система. Вещото лице е отразило, че при изчислената скорост на движение на л.а. „Субару“, той изминава разстоянието от навлизането си на път III-3505 до удара за под 1/4 секунда, което време е недостатъчно дори за реакция от страна на водача на л.а. „Ауди“. Предвид изложеното, експертът е направил извод, че ПТП е било непредотвратимо от страна на водача на лекия автомобил „Ауди“. Вещото лице е определило и стойността на причинените щети на л.а. марка „Ауди“, модел „А5“ с рег. № *****, в размер на 14 991 лева, а с допълнителното заключение е определил и стойността на щетата на л.а. „Субару“, модел „Импреза“ с рег. № ***** в размер на 3 039 лева.

С оглед заключението касаещо причинените щети на л.а. марка „Ауди“, модел „А5“ с рег. № *****, в размер на 14 991 лева и съобразяване на обвързващите предписания по т.1 от ТР № 1/98г. на ОСНК на ВКС, в конкретния случай е налице квалифициращият признак на деянието – „значителни имуществени вреди“ – по чл.343, ал. 1, б. „а“ от НК. Според цитираното ТР минималния размер съответен на понятието „значителни имуществени вреди“, отговаря на стойността на 14 (четирнадесет) минимални работни заплати (МРЗ), което към инкриминираната дата 05.07.2020 г. е сумата от 8 540 лева, съгласно ПМС № 350/19.12.2019 г., определящо МРЗ за страната за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. в размер на 610 лева.

При разпита си по реда на чл.282 от НПК пред първостепенния съд (л.91-94 от НОХД) вещото лице заявява, че л.а. „Ауди“ е могъл да заобиколи л.а. „Субару“ отдясно, но това не е било възможно без излизането на л.а. „Ауди“ от път III-3505.

Съдът приема за установена тази фактическа обстановка, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При така описаната фактическа обстановка настоящият състав прави категоричния и безспорен извод, че въззивничката Д. М. М. е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл.342, ал.1, пр. 3-то от НК.

Троянският РС обективно е събрал, проверил и подложил на прецизна

преценка, както доказателствата, свързани с тезата на обвинението, така и тези свързани със защитната теза, аргументирано е посочил въз основа на кои доказателствени източници основава изводите си, като изложените в тази връзка доводи се споделят напълно и от въззивния съд и не се нуждаят от допълване и преповтаряне. Обстойно са обсъдени възраженията направени от защитата, даден е отговор защо последните не се приемат. На въпроса за авторството в съответствие с изискването на чл.301, ал.1, т.1 от НПК, съдът е дал правилен и обоснован отговор, изцяло почиващ на безпристрастно формираното в хода на съдебното следствие вътрешно убеждение.

Настоящият състав намира за неоснователно становището на защитата, че не въззиваемата М. е причинила процесното ПТП, а водачът на л.а. „Ауди“ – св. Г. е причинител на същото. В тази връзка се сочат доводи, че от приложената схема на ПТП, изготвена от вещото лице е видно, че конфликтът е станал в насрещната лента на движение, т.е. според защитата св. Г. „е гонила и ударила подзащитната му“, като по този начин тя е създавала предпоставка за допълнително ПТП, навлизайки в насрещното движение. При разпита си в.л. инж. Д. (л.91-94 от НОХД) категорично заявява, че ПТП е настъпило **предимно в дясната лента** по посоката на движение на л.а. „Ауди“, като има частично навлизане и в лявата лента, но следва да се има предвид, че към момента на огледа не са установени маркировъчни линии, като такива следва да се поставят мислено. В тази връзка, както правилно е приел и решаващият съд е, че удара между двата автомобила е настъпил около средата на платното за движение на път III-3505, така както е посочено на двете скици, неразделна част от заключението по САТЕ. Напълно логично е, след като отдясно се появи внезапно лек автомобил, който пресича пътя ти, да се опиташ да избегнеш удара с този автомобил като промениш своето движение в посока, обратна на посоката, от която идва препятствието. Безспорно е, че л.а. „Ауди“ с е движил по път с предимство, когато изведнъж отдясно е излязъл л.а. „Субару“ и е препречил пътя му. Вещото лице е отразило в заключението си, че при изчислената скорост на движение на л.а. „Субару“, той изминава разстоянието от навлизането си на път III-3505 до удара за под 1/4 секунда, което време е недостатъчно дори за реакция от страна на водача на л.а. „Ауди“, поради което ПТП е било непредотвратимо от страна на св. Г..

На следващо място от приложеното по делото заключение на САТЕ по

безспорен начин се установява, че разстоянието от пътен знак „Б2 - Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ до мястото на ПТП е около 10 метра, като в тази връзка е абсолютно невъзможно, ако подсъдимата е била спряла на стоп-линията на пътен знак „Б2“ (в каквата връзка са твърденията на защитата) и управляваният от нея автомобил от покой е потеглил, до мястото на удара да развие скорост от 61 км/час, каквато е определената от експерта скорост на л.а. „Субару“, към момента на удара. В тази насока следва да се съобразят и показанията на свидетелите Р.Г., Н.Н., Б.Ц., Й.Ц. и А.Ц., които са категорични, че подсъдима след произшествието е заявила, че има минимален стаж като водач на МПС, че са се загубили, не е видяла знака „Стоп“ и за това не е спряла на него. Горесцитираните показания са еднопосочни, логични и непротиворечиви. Същите се допълват изцяло от констатираните при огледа обективни находки отразени в огледния протокол, както и от заключенитето на вещото лице по назначената САТЕ.

Ето защо, настоящият състав намира за неоснователни възраженията на защитата касаещи механизма на ПТП, авторството на деянието по отношение подсъдимата М., както и, че произшествието е възникнало в насрещното платно за движение на л.а. „Ауди“.

Въззивният състав не споделя оплакванията на защитата касаещи поемните лица - А.Г.Ц. и Е.Д.К., разпитани впоследствие в качеството им на свидетели. Възражава се от защитата, че „така наречените поемни лица“ не са съзнавали мястото си в процеса, не са знаели значението на „поемно лице“ и едва в съдебно заседание при разпит с подпомагащи и насочващи от страна на съда въпроси, съвсем бегло са разбрали, че са имали някаква роля на мястото на инцидента. Съгласно разпоредбата на чл.137, ал.2 от НПК поемните лица се избират от органа, извършващ съответното действие по разследването, между лицата, които нямат друго процесуално качество и не са заинтересовани от изхода на делото. Според разпоредбата на чл.137, ал.3 от НПК поемните лица са длъжни : „да се явят след като бъдат поканени и да останат на разположение, докато са необходими“. По делото няма данни някое от поемните лица да има друго процесуално качество или да е заинтересовано от изхода на делото. Също така не са налице данни, които да сочат на неизпълнение от страна на поемните лица на задължението им да останат на разположение, докато са необходими, което се установява с подписите им на края на огледния протокол. Никъде в закона не е възведено в

задължение на поемните лица да „съзнават мястото си в процеса и да знаят значението“ на това си процесуално качество. Няма пречка по време на съдебното следствие поемните лица да бъдат разпитани в качеството на свидетели досежно фактите и обстоятелствата, които са възприели по време на извършения оглед, което е и сторено в настоящия случай. А.Г.Ц. и Е.Д.К. добросъвестно са изложили това което са възприели по делото, като показанията им се подкрепят и от останалите доказателствени източници.

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на защитата, касаещи компетентността на вещото лице. Възражава се в тази връзка, че по делото не е изяснено, защо инж. Д. е присъствал на извършения оглед на местопроизшествието и впоследствие точно на него е било възложено изготвянето на САТЕ, при условие, че към момента е имало на разположение и други лица с конкретна специализация и регистрация „автотехническа експертиза“. При разпита си пред РС - Троян по реда на чл.282 от НПК вещото лице заявява (л.93), че е бил извикан от разследващия полицай извършващ огледа, за да окаже съдействие като техническо лице, като няма законова пречка в тази връзка.

При направена служебна проверка на Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл.401, ал.1 от ЗСВ за съдебен район на Ловешки Окръжен и Административен съд за 2020 и 2021 г., настоящият състав констатира, че инж. Д.М.Д. е вписан като вещо лице по т.5.2 – „Съдебна автотехническа експертиза“, със специалност транспортна техника и технологии, т.е. компетентността на същия не подлежи на съмнение. Ето защо, настоящият състав счита, че вещото лице Д.Д. притежава необходимата професионална квалификация, в изготвените от него заключения е дал обоснован отговор на всички поставени въпроси и няма никакви основания, които да навеждат на съмнения в обективността на изготвените от него заключения по делото.

Този състав на ЛОС не приема възражението на защитата, че не е било допуснато в хода на съдебното следствие пред ТРС събиране на доказателства по отношение оценка размера на щетите, като в този смисъл решаващият съд не е уважил искането им за установяване и предоставяне на досието по оглед, оценка, както и мотиви към определената цена, която застрахователят е заплатил на ищеца, което да покаже и докаже размера на ощетяването заявен като сума от 4 491 лева. На л.84 от НОХД № 110/2021 г. е приложено

извлечение от Банка ДСК, от което е видно, че застрахователят „Лев Инс“ са превели на 10.09.2020 г. на гр. ищец Н.Н. сумата от 10 509,49 лева. По идентично искане на защитата пред настоящата инстанция съдат се произнесе с протоколно определение, с което остави искането без уважение, като неоснователно, като за това са изложени подробни съображения, които няма нужда да бъдат преповтаряни.

Видно от цитираното по-горе заключение по САТЕ причинените щети на процесния л.а. марка „Ауди“, модел „А5“ с рег. № *****, са в размер на 14 991 лева, като настоящият състав е изложил съображения защо приема, че същите отговарят на критерия „значителни имуществени вреди“ – по чл.343, ал. 1, б. „а“ от НК, съобразно тълкуванията съдържащи се в т.1 от ТР № 1/98г. на ОСНК на ВКС, предвид което следва да бъдат оставени без уважение оплакванията на защитата касаещи доказаността на този елемент от деянието. След приспадане от тази сума на изплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 10 509,49 лева се получава остатък от 4 481,51 лева – в какъвто размер е уважения от ТРС граждански иск.

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на защитата относно това, че неправилно ТРС е кредитирал показанията на св. Р.Г. – водач на другия автомобил, за която защитата е убедена, че „дори и в настоящия момент, същата няма и не притежава необходимите знания за водач на МПС“. Както беше изложено по-горе, ПТП е настъпило единствено заради незаконосъобразното поведение на подсъдимата Д.М., което се доказва от събраните по делото писмени и гласни доказателства. По безспорен начин по делото е установено, че св. Г. е управлявала л.а. „Ауди“ по път с предимство, с разрешена скорост за конкретния пътен участък и не е имала фактическата възможност да се съобрази с неправомерното поведение на подсъдимата и да избегне удара между двата автомобила. На следващо място, показанията на св. Г. са логични, последователни и се подкрепят от останалия събран по делото доказателствен материал, предвид което настоящият състав ги кредитира като достоверни.

При служебната проверка на обжалвания съдебен акт настоящата инстанция не открива допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Този състав на ЛОС счита, че определеното от първостепенния съд наказание съответства на извършеното от подсъдимата М. престъпление.

Същото е определено при наличие на изцяло смекчаващи отговорността обстоятелства в размер на 4 (четири) месеца лишаване от свобода, което е почти към минималния размер предвиден от законодателя и отговаря на критериите за справедливост.

Въззивната инстанция изцяло споделя извода на ТРС, че дозираната строгост на закона не налага ефективното изтърпяване на така наложеното наказание лишаване от свобода, като целите на специалната и генералната превенция предвидени в чл.36 от НК могат да бъдат постигнати и чрез приложението на чл.66, ал.1 от НК, като в този смисъл Троянският РС е отложил изпълнението му за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Предвид изложените съображения, въззивната инстанция приема, че следва да бъде потвърдена като правилна присъда № 12/22.12.2021 г., постановена по НОХД № 110/2021 г.от Троянския районен съд, пети състав.

При този изход на процеса разносните за повереник сторени от въззиваемия Н. П. Н. пред настоящата инстанция (л.29 от ВНОХД) в размер на 400 (четиристотин) лева следва да се възложат в тежест на въззивничката Д. М. М..

Водим от гореизложеното и на основание чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 12/22.12.2021 г., постановена по НОХД № 110/2021 г. от Троянския районен съд, пети състав.

ОСЪЖДА Д. М. М., с ЕГН *****, от с.***, да заплати на Н. П. Н. от с.Горан, обл.Ловешка, ЕГН *****, сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща разноси за повереник сторени пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____